

JSEM V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI (LÉČEBNĚ)

Ahoj holky, ahoj kluci, čtěte dál, pokud se stane, že se léčíte na psychiatrii a potřebujete informace o souhlasu s pobytem a léčbou. Dozvíte se, jaká práva v tomto ohledu máte.

Souhlas s pobytem

Tvůj souhlas nebo nesouhlas s pobytem v nemocnici

V naprosté většině případů musí nemocnice mít souhlas s přijetím pacienta. Souhlas se dává lékaři a sepisuje se před nástupem.

Lékař posoudí, jestli **můžeš udělit souhlas Ty**. Nezáleží tolik na Tvém věku, ale na tom, jestli jsi schopný(á) se vyjádřit, porozumět a zhodnotit důsledky svého rozhodnutí. Pokud toto rozhodnutí udělat můžeš, lékař se jím bude řídit. Na souhlasu s pobytem v nemocnici bude Tvůj podpis.

V každém případě máš právo, aby Ti lékař vysvětlil

- proč máš být v nemocnici,
- jak by Ti pobyt v nemocnici mohl prospět,
- co se s Tebou bude v nemocnici dít a
- co by pro Tebe znamenalo, pokud bys nenastoupil(a).

Souhlas nebo nesouhlas rodiče

Pokud o pobytu v nemocnici nemůžeš rozhodnout Ty, dává souhlas rodič (nebo jiný zástupce, třeba i ředitel dětského domova).

Lékař Tě ale i tak do rozhodování zapojí a zohlední Tvůj názor. Řekne Ti dopředu informace o Tvém zdravotním stavu a potřebnosti Tvého pobytu. V souhlasu s pobytem bude zapsán také Tvůj názor.

Souhlas s léčbou

Je rozdíl mezi souhlasem s pobytem v nemocnici a souhlasem s léčbou. Během pobytu v nemocnici se totiž řeší, jak bude vypadat léčba (nejsou to jen léky). I k tomu si lékař žádá souhlas. Už ale nebývá písemný.

Tvůj souhlas nebo nesouhlas

Lékař Tě musí informovat o plánovaných vyšetřeních a léčbě. A pokud jsi schopný(á) tomuto porozumět, vyjádřit se a zhodnotit důsledky svého rozhodnutí, **dáváš souhlas nebo nesouhlas Ty**.

Souhlas nebo nesouhlas rodiče

Když o plánovaných vyšetřeních a léčbě ještě nemůžeš rozhodovat, **dává souhlas rodič** (nebo jiný zástupce). Lékař Ti opět musí vše vysvětlit a zajímat se o Tvůj názor.

Bez souhlasu

Pobyt v nemocnici a léčba jsou někdy možné i bez Tvého souhlasu nebo souhlasu Tvého rodiče či jiného zástupce. Ale jen když **je Tvůj zdravotní stav vážný a je potřeba, aby Ti lékaři poskytli péči opravdu rychle (bezodkladně)**.

Co dělat, když nechci být na psychiatrii nebo nesouhlasím s léčbou?

Soud

Pokud o svém pobytu v nemocnici nemůžeš rozhodnout sám/sama, mají právo rozhodnout rodiče a někdy i lékař. I tak ale **musí naslouchat tvému názoru**, proto je důležité jim sdělit konkrétní důvody, proč si pobyt v nemocnici nepřeješ. V situaci, kdy s pobytem jasně a vytrvale nesouhlasíš, může **jejich rozhodnutí zkontrolovat soud**. Můžeš se na něj sám/sama obrátit. Jak v takovém případě postupovat, Ti vysvětlí lékař. A měl by ti s tím také pomoci.

A za určitých okolností má lékař dokonce povinnost oznámit soudu Tvůj vážný nesouhlas s pobytem (záleží na Tvém věku a vyspělosti).

Nemusíš souhlasit ani s léčbou, o které rozhodl někdo jiný. Pokud Ti už bylo 14 let¹ a máš vážné výhrady, můžeš se obrátit na soud. Lékař nebo třeba sociální pracovník v nemocnici Ti v tom může pomoci.

Stížnost

Pokud máš v nemocnici nějaké problémy, můžeš podat **stížnost**. Napiš nebo řekni lékaři, primáři nebo řediteli nemocnice.

[1] Jen v této situaci zákon stanoví přesnou věkovou hranici, tedy od 14 let. Ve všech ostatních situacích se souhlas nebo nesouhlas posuzuje podle rozumové a volní vyspělosti přiměřené věku.